

A kenguru és a Himalája

A kultúrelőadásokat a homokon nem a templomokban tartják. Az ismeretterjesztő ismeretlen társaságok a korcsmaszobákat itélték legalkalmasabbnak arra, hogy a tanyai emberformákkal kapcsolatot teremtsenek.

Természetesen ilyen kultúrelőadásokon a fiatalok nem igen vesz részt, mert a tanítók, igen okosan, távollattartják a tudományozó surbankokat a borosasztaloktól. A fiatal házasságot meg az asszonyféle téríti el a kocsmá ajtajától.

Igy az ilyen nagy horderejű (30-40 lőeresz motorokosokkal száguldanak ki a homokra) előadásokat csak az öreg gazdák nézik végig. Hogy látni alig látnak valamit, arról a szegények nem tehetnek, a család szerzi be a pápaszemet az ócska piacon. Nagyobb baj azonban, hogy ebben a korban már csak a mennydörgést érezteti be a füle kapuja az embőrfélének. No mőg a harangzugást. Ám igen gyakran megtörténik, hogy a fülzugást véli az öreg harangzugásnak, de azért ilyenkor is megemeli tisztósággal a kalpagot. Nem akarom ugyan azt mondani, hogy a szegedi tanyákon csak a süketeknek, meg a vakoknak tartanak kultúrelőadást, mert ha akad egy-két kivétel, akkor is érdemes tudományos előadást tartani a kocsmaszobában. Mert az igazi homoki embernek a figyelmét ugyan nem köti le az asztalon pipiskedő borosüveg. Megissza az egy-két liter borát, hogy rá sem tekint a borospohárra. Ha azonban a kocsmában olyan bor kerül az asztalra, melyet a vendéglős „megállásnékül” hozott föl a pincéből, akkor vagy indulatoskodik az atyafi vagy elalszik bécselettel.

Az állattenyésztésről tartott előadást egy földműves. Amig csak az elefánt és a kenguru neveléséről hangzott a kihirdetés, csak odafelelt András is, de mikor rátért a főur a pulykatenyésztésre, akkor igen megsértődött Kanász András: Bele is avatkozott az előadásba elég hangosan: Az ördög bujjék a pulyka nemzetségébe, így is ráfizetünk. Hátha még nem pusztult volna el a fele.

Majd valamelyik ur a térképről csevegett, de valóságosan csevegett, mert egy világért sem nyelte volna le a szájában forgatott malátát cukrot. András már csak fél füffel hallgatódzott, mert a másik fület lehuzta az asztalra a karcos talán el is aludt volna: de várta a szent János áldását. Így azonban csak oda-oda figyelt, mint a tanyai kutya a kocsiörgésre. Az előadás a legnagyobb rendben ért véget. Az álomból felriadt atyafik illedelmesen megköszönték az előadást. A földműves mindegyiknek odanyújtotta az ujjahagyót, ami majd közfogást jelentett volna. Azután a tudománytól még a bortól elkábult gazdák a kocsmárossal szálltak vitába. Ki tudná megmondani pontosan, hogy hány üveg bort ivott. Nem arra figyel ilyenkor az emberfia. A kultúrelőadásról azután a kocsmáros is leszedi a szentelt vizet: itt ugyan nem kapnak kendők több tudományt.

András már magára huzta „odaelő” a takarót, mikor az asszonya kíváncsisággal: Hát mit tanult hé kend az előadástudományán? András igen óvatosan tartotta fenn a bécseletet: Először, halad é, az állattenyésztésről értesültünk, az elefántról, mőg valami kendguru madárról, majd a földrajzi családról tartott előadást: valami Himalájáról, mőg Monté Blankáról. Azt mondta, ugy emlékszőm, hogy igőn megközelíthetetlen fehérceledők.

— Hát ezt tudtam, fordított haragos arcot a menyecske. Tudtam, hogy csak fehérceledőkről tudnak kendők disputálni.

Körö Imre.

BUDAPESTEN

legelősebb és a pályaudvarokhoz legközelebb fekszik a

HUNGÁRIA

gőz, kádfürdő, és vízgyógyintézet

(VII., Dohány-uca 41. szám)

nyitási: reggel 3 órakor. — 162. és kádfürdő ára P 1. Kiszolgálási díj csak 10 Ht.

Tárgyalások a városházán a bizottságok megválasztásáról

Az ellenzék és a bizottságok

(A Delmagyarország munkatársától.) Baranyi Tibor főispán — mint ismeretes — január 12-re hívta össze az új törvényhatósági bizottságot első, alakuló közgyűlésre, amelyen folytatódik a választási harc, amennyiben megalakítják az új bizottságokat. A bizottsági tagságokért már közvetlenül a választások után megindult a harc, pedig az új közigazgatási törvény első öt évi gyakorlata megmutatta, hogy a közgyűlés hajdani hatásköre csak részben tolódott át a kisgyűlésre és a bizottságokra. A tulajdonképeni munka a közgyűlésen folyik.

A főispán, aki szerdán este érkezett vissza Bajáról, csütörtökön megbeszélést tartott hivatalában a bizottsági választásokról. Ezen a bizalmas jellegű megbeszélésen résztvett dr. Pálffy József polgármester, dr. Vitéz Shvoy Kálmán nyugalmazott altábornagy, dr. Széchenyi István, az egységspárt titkára, dr. Szivessy Lehel és dr. Winkler Elemér. Az érte-

kezet 12 órakor kezdődött és két óra után ért véget. Baranyi főispán a következőket mondotta a megbeszélésről a Delmagyarország munkatársának:

— Természetesen a bizottságok megalakításáról tárgyaltunk, de a megbeszélés részletei egyelőre nem tartoznak a nyilvánosságra. Annyit mondhatok, hogy egy a liberális párt, mint a szociáldemokrata párt részéről méltánylást érdemlő kívánságok hangzottak el a bizottságok megalakításával kapcsolatban. Az a célunk, hogy a pártok jogos igényeit kielégítsük és az egyes bizottságokban számáranyuknak megfelelő helyet biztosítsunk számukra. A főcél természetesen mégis az, hogy minden pártszemponttól függetlenül a szakbizottságokba komoly értéket és munkaképességet jelentő szakemberek kerüljenek, mert a bizottságokra igen fontos szakmunka vár a most következő ciklusban.

70 ezer pengő forgalmiadó-államsegélyt kapott a város

(A Delmagyarország munkatársától.) A vidéki városokat jelentős károsodás érte az ugynevezett jázsidó bevezetésével, ami azt jelenti, hogy a forgalmiadót nem az eladás, hanem a gyártás helyén fizetik le és így a szegedi fogyasztás után fizetett forgalmiadó legnagyobb részéből nem Szeged, hanem Budapest kapja a maga részesedését. Hosszas vita és érvelés után végre a kormány is belátta, hogy a városokat ezért a méltánytalan veszteségért valamilyen formában kártalanítani kell, ezért néhány év óta államsegély címen kisebb-nagyobb összegeket utalt ki a forgalmiadó jövedelemből. A baj csak az, hogy ezért a segélyért minden esztendőben megújuló harcot kell vívnia a városnak és

sohasem tudhatja, hogy a harcnak mi lesz az eredménye.

A múlt évre szánt államsegély nagyságát csak most, az esztendő elmúltával szabta meg a pénzügyminiszter. Leiratában értesítette dr. Pálffy József polgármestert, hogy a forgalmiadó többlet-alapból való részesedés címen a múlt évre Szegednek hetvenezer pengő államsegélyt utalt ki. Mivel a város idei költségvetésében bevételként előirányozták ezt az államsegélyt, a város pénzügyi helyzetén nem változtat a kiutalás, legfeljebb azt jelenti, hogy a „megvalósított” kiadások utólag hozzájutottak költségvetési fedezetükhöz.

„Magyarországnak nincsen szüksége sem diktatúrára, sem forradalomra“

Preszly Elemér főispán beszéde Pest vármegye közgyűlésén

Budapest, január 3. Pest vármegye törvényhatósági bizottsága csütörtökön délelőtti tartotta első közgyűlését. Preszly Elemér főispán feltűnést keltő megnyitóbeszédet mondott.

— A közgyűlésbe visszajöttek a régi tagok — mondotta — és hozzák azt a bölcs konzervatívizmust, amire a vármegyének szüksége van. De jöttek újak is, telve munkakészséggel, akiket meg fog ihletni e terem patinás levegőjét. Kérem az ellenzékét, hogy vegyen részt a törvényhatóság munkájában. Biztosítom számukra a szólásszabadságot, mint eddig, de ha kell, nem riadok vissza a szigorú eszközöktől a békés munka érdekében. Sok tő és munka van, ahol együtt dolgozhatunk. A magyar alkotmányának, a parlamentarizmusnak és az autonómiának a szeretete és tisztelete egyesít itt mindenkit. Autonómia alatt nem azt értem, hogy egyes tisztviselők hatalma növekedjék, hanem, hogy a nép a közügyek intézésében résztvegyen. Ennek a nemzetnek sem diktatúrára, sem forradalomra nincs szüksége. Mi ezer éve az alkotmány alapján állunk és békés munkára van szükség. Nincsen szükség semelyeskedésre, felekezetieskedésre és arsarkodásra, nem szabad az időnket és erőnket ezzel lemeríteni.

Szabadlábra helyezték a Széchenyi-téri kocsimosót, aki ismét elfoglalta lakását a buxus-fa alatt

(A Delmagyarország munkatársától.) Kinka volt ezredkürtös és kocsimosó csütörtök reggel kiszabadult a rendőrségi fogdából és újból elfoglalta lakását a Széchenyi-tér egyik bokra alatt.

Jelentettük, hogy Kinka Antal újév hajnalán megszurta Fruzsá Miklós fiakkerost, aki előzőleg megtámadta őt. Fruzsá Miklóst a kórházba vitték, állapota eleinte súlyosnak látszott, de csütörtök reggelre egészen jobban lett, hogy a halá-veszélytől nem kell többé tartani. Erre kiengedték. Kinka Antalt nagy óvációval fogadta az ucca népe. Első útja munkaadóihoz, a fiakkeresekhez vezette és megköszönte nekik a jóságukat, az élelmet, amit beküldtek neki. Elmondotta, hogy nagyon jól érezte magát a rendőrségen, mert nyugodt volt a lelkiismerete, de mégis jobb künn, szabadon. Örült, hogy elfogatása előtt nyitva hagyta lakása ajtaját, ablakát, mert legalább szellőzött a lakása távollétében... A buxus-fa alatti lakását rendbehozta, kipróbogtatta és boldogan dorzsolgatta illára fagyott kezét. Leginkább annak örült, hogy Fruzsá Miklósnak nem esett különösebb baja, rövidesen elhagyhatja a kórházat...